

ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมกับคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม
The Relationship between the Promotion of Morals for Basic
Virtues of Students in Schools under the Offices of Nakhon Phanom
Educational Service Area

ธวัช ศรีรักษา¹ ผศ.ดร.วัลนิกา ฉลากบาง² และ ผศ.ดร.วาโร เฟ็งสวัสดิ์³

Tawat Sriraksa,¹ Asst. Prof. Dr. Wannika Chalabang²

and Asst. Prof. Dr. Waro Phengsawat³

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

² วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

³ ศษด. (การบริหารการศึกษา) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียน 2) เปรียบเทียบการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียน 3) เปรียบเทียบการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียนในโรงเรียน ที่สอนในช่วงชั้นที่ต่างกัน 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียน 5) หาแนวทางพัฒนาการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพและช่วงชั้นที่เปิดสอน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan ได้จำนวน 362 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน 107 คน และครูที่ปรึกษา 255 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.41 – 0.87 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98 และด้านคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.24 – 0.87 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีและ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียน อยู่ในระดับมาก 2) การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ 3) การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียนในโรงเรียน ที่สอนในช่วงชั้นที่ต่างกัน ไม่แตกต่างกัน 4) การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก 5) ควรส่งเสริม ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และด้านการประเมินผล ส่วนคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน ควรเน้น มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี และมีน้ำใจ

คำสำคัญ : การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม / คุณธรรมพื้นฐาน

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to examine the level of the promotion of morals for students and the basic virtues level of students, 2) to compare the promotion of morals for students and the basic virtues level of students, 3) to compare the promotion of morals for students and the basic virtues level of students in schools on the different stages, 4) to investigate the relationship between the promotion of morals for students and the basic virtues of students, 5) to seek guidelines for developing the promotion of morals for students and basic

virtues of students in school under the Offices of Nakhon Phanom Educational Service Area in the views of school administrators and advisor teachers categorized by status and levels of educational in the schools provided. Krejcie and Morgan's table and derived from Multi-Stage Random Sampling. The samples consisted of 362; 107 school administrators and 255 advisory teachers. The research instrument used for collecting data was a questionnaire, which were two parts; the promotion of morals for students, with the discrimination between 0.41 - 0.87 and the reliability of 0.98 and the basic of virtues students, with the discrimination between 0.24 - 0.87 and the reliability of 0.98. The statistics employed in data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and One-way ANOVA. The results were as follows : 1) The level of the promotion of morals for students and the basic virtues level of students in schools were at high level, 2) The promotion of morals for students and the basic virtues level of students were not different, 3) The promotion of morals for students and the basic virtues level of students in schools of different stages were not different, 4) The promotion of morals for students and the basic virtues of students employed in a positive relationship, and 5) Guidelines suggested to developing the promotion of morals for students were the management of school environment, the management of activities promoting morals for students, and the evaluation; whereas the guidelines for developing basic virtues students should be included the discipline, politeness, cleanliness, harmoniousness, and helpfulness.

Keywords : Promotion of Morals / Basic Virtues

บทนำ

นอกจากการศึกษาค้นคว้าให้คนเก่งแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอบรมให้ดีพร้อมกันไปด้วย ประเทศเราจึงจะได้คนที่มีคุณภาพ คือ ทั้งเก่ง ทั้งดี มาเป็นกำลังของบ้านเมือง ให้ความเก่งเป็นปัจจัยและพลังสำหรับการสร้างสรรค์ และให้ความดีเป็นปัจจัยเพื่อประคับประคองหนุนนำความเก่งให้เป็นไปในทางที่ถูกที่อำนวยผล เป็นประโยชน์อันพึงประสงค์ (พระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช) การพัฒนาประเทศโดยมุ่งความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว โดยขาดความสมดุลกับการพัฒนาทางด้านจิตใจ เป็นที่มาของปัญหาสังคมที่ดูเหมือนจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เช่น ปัญหายาเสพติด อาชญากรรม ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง ปัญหาแหล่งอบายมุข แหล่งเสื่อมโทรม โสเภณี เด็ก การใช้แรงงาน การละเมิดสิทธิเด็ก ปัญหาหมากู้อะ ปัญหาการจราจรและอุบัติเหตุ รวมทั้งปัญหาสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจ เหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาที่เป็นผลพวงของการพัฒนาทางวัตถุอย่างขาดความสมดุลกับการพัฒนาทางจิตใจทั้งสิ้น (ทิศนา ขัมมณี. 2542 : 1-2) กระทรวงศึกษาธิการออกคำสั่งที่วท 116 / 2544 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2544 เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 นอกจากนี้

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อนำมาใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอกและเป็นแนวทางให้หน่วยงานและสถานศึกษามุ่งพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานต่างๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งมีทั้งหมด 23 มาตรฐาน 91 ตัวบ่งชี้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) มาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียน เน้นพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยมุ่งให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีความสามารถตามศักยภาพและมีความสุข 2) มาตรฐานการศึกษาด้านระบบการเรียน เน้นในด้านกระบวนการบริหารจัดการและกระบวนการจัดการเรียนการสอน 3) มาตรฐานการศึกษาด้านปัจจัย เป็นการกำหนดคุณลักษณะหรือสภาพความพร้อมของผู้บริหาร ครู อาจารย์สถานที่และชุมชน เฉพาะมาตรฐานด้านผู้เรียน กล่าวถึง การสร้างให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ไว้ในมาตรฐานที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย 1) มีวินัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามระเบียบและหลักธรรมเบื้องต้นของแต่ละศาสนา 2) ซื่อสัตย์สุจริต (และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพสำหรับอาชีพศึกษา) 3) มีความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละเพื่อส่วนรวม 4) ประหยัด (ใช้สิ่งของและทรัพย์สินทั้งของตนเองและส่วนรวม ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติ

อย่างประหยัดและคุ้มค่า) (ทองเทพ เคลือบพานิชกุล และคณะ. 2547 : 12.15)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนมมีปัญหา นักเรียนขาดคุณธรรม จริยธรรม และได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในการที่จะให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม แต่ในการที่จะแก้ไขปัญหา ดังกล่าวได้ จำเป็นจะต้องสนใจและเข้าใจสภาพปัญหา ของนักเรียนก่อน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมกับคุณธรรมพื้นฐานของ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด นครพนม ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษามาใช้วางแผนพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนต่อไป (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครพนม เขต 1. 2550)

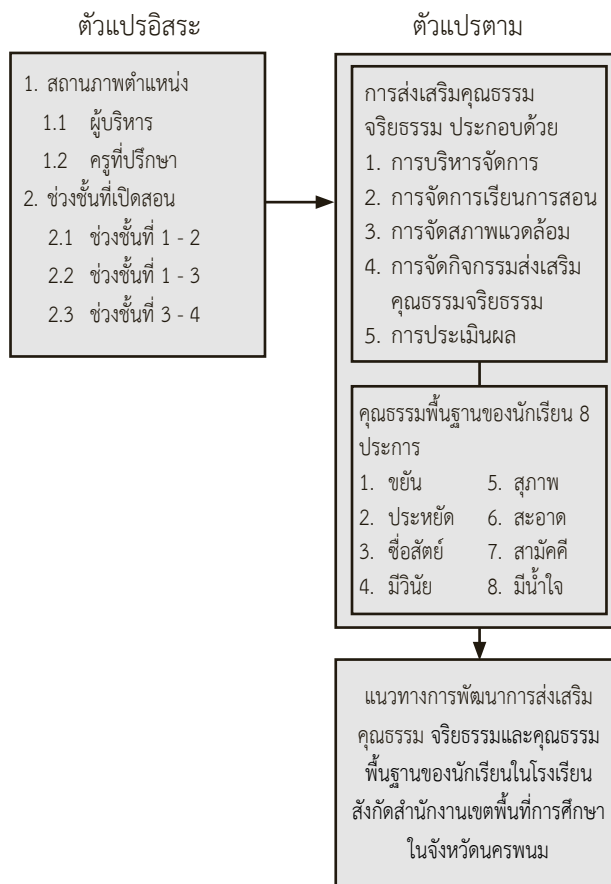
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียนในโรงเรียน ที่สอนในช่วงชั้น ที่ต่างกัน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียน
5. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับ คุณธรรมพื้นฐานนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
2. การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรม พื้นฐานนักเรียน แตกต่างกัน
3. การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรม พื้นฐานนักเรียนในโรงเรียน ที่สอนในช่วงชั้นที่ต่างกัน แตกต่างกัน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน และครูที่ปรึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาในจังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2552 จำนวน 499 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 499 คน ครูผู้สอน จำนวน 5,542 คน รวม 6,041 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน ปีการศึกษา 2552 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตาม ตารางของเคริจซี่และมอร์แกน (วาโร เเพ่งสวัสดิ์. 2550 : 152 ; อ้างอิงมาจาก Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ได้ขนาด กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 362 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 107 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 255 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบ หลายขั้นตอน (Multistage random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่งและขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียน โดยยึดคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ตามนโยบายเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม มากที่สุด

4 หมายถึง มีการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและนักเรียนมีคุณธรรมพื้นฐานในระดับมาก

3 หมายถึง มีการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและนักเรียนมีคุณธรรมพื้นฐานในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและนักเรียนมีคุณธรรมพื้นฐานในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและนักเรียนมีคุณธรรมพื้นฐานในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตราชการ จากสำนักบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครพนม ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 และ เขต 2 เพื่อขออนุญาตขอความร่วมมือจากโรงเรียน ในการตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 และ เขต 2 พร้อมแบบสอบถามส่งถึงโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 362 ฉบับและจากนั้นผู้วิจัยไปรับคืนด้วยตนเอง จำนวน 362 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์หาระดับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมกับคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 107)

3.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 96)

4. สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) เปรียบเทียบการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียน

5. สถิติที่ใช้หาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) เพื่อหาแนวทางพัฒนาการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.69)

2. การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

3. การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียนในโรงเรียน ที่สอนในช่วงชั้นที่ต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ($r = 0.14$)

5. โรงเรียนควรพัฒนาการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนในด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และด้านการประเมินผล และควรเน้นคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน เกี่ยวกับ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี และมีน้ำใจ

อภิปรายผลการวิจัย

1. สมมติฐาน ข้อที่ 1 “ระดับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง” ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า ระดับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนมีการสำรวจข้อมูลและมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในโรงเรียน มีการกำหนดภาระงาน ครูประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน จัดกิจกรรม

ค่ายพุทธธรรม พุทธบุตร นักเรียน ปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย หรือข้อตกลงร่วมกันโดยเคร่งครัด รับผิดชอบดูแลรักษาความสะอาดของห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน มีวินัยในตนเอง มีศรัทธาและปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา มีความจริงใจ ไม่เห็นแก่ตัว มีความเอื้ออาทรเห็นใจคนอื่น มีจิตใจพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่นทุกเมื่อ แบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนอย่างเต็มใจ ช่วยเหลือกิจกรรมของส่วนรวมด้วยความเต็มใจ จึงทำให้ การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐาน นักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่ปรึกษาใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ช่อลัดดา ตยะบุตร (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริม จริยธรรม ความมีวินัยในตนเองกับการปฏิบัติตามค่านิยม พื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริม จริยธรรมความมีวินัยในตนเองให้แก่แก่นักเรียนในโรงเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับ มากทุกด้าน เรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหาร จัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรม ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการประเมินผล ด้านการจัด สภาพแวดล้อม

2. สมมติฐาน ข้อที่ 2 ที่ว่า “การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียน แตกต่างกัน” ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก ทั้งผู้บริหารและครูที่ปรึกษาต่างก็ มุ่งมั่นที่จะดำเนินงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียน โดยมีการประชุมชี้แจง กำหนดภาระงาน จัดทำแผนงานและโครงการ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ทั้งในและนอกห้องเรียน จัดให้ครู พระสอนศีลธรรมในโรงเรียน มีการนิเทศและติดตาม สนับสนุน และประเมินผลการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่อง ประสานขอความร่วมมือกับชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัดในการ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม มีศรัทธาและปฏิบัติตามหลักธรรม ของศาสนา ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ล้วนเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่ นักเรียนมี ดังนั้นทั้งผู้บริหารและครูที่ปรึกษามีความพึงพอใจใน ตัวนักเรียน จึงทำให้การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับ คุณธรรมพื้นฐานนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูที่ปรึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใน จังหวัดนครพนม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา

ของ ช่อลัดดา ตยะบุตร (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การส่งเสริมจริยธรรม ความมีวินัยในตนเองกับการปฏิบัติตาม ค่านิยมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า การปฏิบัติตาม ค่านิยมพื้นฐานของนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูผู้สอนในโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. สมมติฐาน ข้อที่ 3 ที่ว่า “การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรมพื้นฐานนักเรียนในโรงเรียนที่สอน ในช่วงชั้นที่ต่างกัน แตกต่างกัน” ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย ที่พบว่า การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรม พื้นฐานนักเรียนในโรงเรียน ที่สอนในช่วงชั้นที่ต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียน นั้น ผู้บริหารและครูที่อยู่ในโรงเรียนที่ทำการเปิดสอนในช่วงชั้น ที่ต่างกัน ต่างก็มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรมนักเรียน ครูจัดให้นักเรียนทำสมาธิก่อนเข้า เรียนและเลิกเรียน ครูจัดกิจกรรมสวดมนต์ประจำสัปดาห์ตาม ศาสนาที่นักเรียนนับถือ จัดกิจกรรมค่ายพุทธธรรม พุทธบุตร จัดอบรมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมมีการรายงานและเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลงาน เกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในโรงเรียน อีกทั้ง นักเรียนไม่ว่าจะอยู่ในโรงเรียนที่เปิดสอนในช่วงชั้นที่ต่างกัน ต่างก็เป็นผู้ที่มีความขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ มีความตั้งใจ และกระตือรือร้นขณะ ทำงาน มีความอ่อนน้อมถ่อมตนตามสถานภาพและกาลเทศะ จึงทำให้การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและระดับคุณธรรม พื้นฐานนักเรียนในโรงเรียน ที่สอนในช่วงชั้นที่ต่างกัน ไม่แตกต่าง กัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่ปรึกษา ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ที่สอนใน ช่วงชั้นที่ต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา ของ ช่อลัดดา ตยะบุตร (2550) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่าง การส่งเสริมจริยธรรม ความมีวินัยในตนเองกับการปฏิบัติตาม ค่านิยมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า การส่งเสริม จริยธรรมความมีวินัยในตนเองให้แก่แก่นักเรียนและการปฏิบัติตาม ค่านิยมพื้นฐานของนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. สมมติฐาน ข้อที่ 4 ที่ว่า “การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนและคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันในทางบวก” สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนและคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนมีการดำเนินงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในโรงเรียน มีการประชุมชี้แจง กำหนดภาระงาน จัดทำแผนงานและโครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และหลักสูตรสถานศึกษาให้เอื้อต่อการดำเนินงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กำหนดระเบียบและแนวปฏิบัติในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม มีการนิเทศและติดตาม สนับสนุนและประเมินผลการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่อง ประสานขอความร่วมมือกับชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัด จึงทำให้การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนและคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันในทางบวกซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของช่อลัดดา ตยะบุตร (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัยในตนเองกับการปฏิบัติตามค่านิยมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมความมีวินัยในตนเองกับการปฏิบัติตามค่านิยมพื้นฐานมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ควรส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมค่ายพุทธธรรม พุทธบุตร จัดโครงการส่งเสริมการมีวินัยในตนเอง ศรัทธาและปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา ติดตามการปฏิบัติงานเป็นระยะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงตัวแปรอื่นที่มีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนและคุณธรรมพื้นฐาน

ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม เช่น การอบรมเลี้ยงดู พฤติกรรมของครู เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบอื่นๆ ที่มีผลต่อการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนและคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน

3. ควรศึกษาการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนและคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียนในสถาบันอื่น หรือในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น

4. ควรศึกษาแนวทางพัฒนาคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- การศึกษานครพนมเขต 1, สำนักงาน. (2550). รายงานการประเมินการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : พิมพ์การพิมพ์.
- ช่อลัดดา ตยะบุตร. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัยในตนเองกับ การปฏิบัติตามค่านิยมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทองเทพ เคลือบพณิชกุล และคณะ. (2547). การประเมินคุณภาพภายนอก-สมศ. เพื่อการปฏิรูปการศึกษาของไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โพธิ์เพช
- ทิตนา แหมมณี. (2542). การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สมชายการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วาโร เฝิงสวีสดี. (2550). วิธีวิทยาการวิจัย (Research Methodology). สกลนคร : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.